

शरजन्मन् adj. = 1. शरज; m. ein N. Kārttikeya's AK. 1, 1, 34. H. 209, Schol. HALĀ. 1, 20. RAGH. 3, 23. KATHĀS. 50, 186. 55, 233. 101, 43. शरज्योत्स्ना (शरद् + ज्यो^०) f. herbstlicher Mondschein Spr. 2960.

1. शरणा (von 1. शर्) 1) m. N. eines der 5 Pfeile des Liebesgottes Verz. d. Oxf. H. 184, b, No. 419. — 2) n. = मारणा, वध Mord, Todtschlag TRIK. 3, 3, 139. H. an. 3, 228. MED. η. 79.

2. शरणं (von 3. शर्) 1) adj. schirmend, schützend: स त्रिधातुं शरणं शर्म यंसत् RV. 7, 101, 2. 8, 47, 10. गृह्यसं. 10, 18, 12. उपं स्थेयाम शरणं न वृत्तम् 7, 95, 5. AV. 3, 12, 5. शरणान्यशरणयानि आश्रमाणि कृतानि R. 7, 6, 5. — 2) m. N. pr. eines Schlangendämons MBH. 1, 2147. eines Dichters Gtr. 1, 4. eines Fürsten SCHIEFNER, Lebensb. 272 (42). TĪRAN. 168, N. — 3) n. a) Schirm, Schutzdach; leichter Schutzbau überh., Hütte; Verschlag, Kammer (vgl. καλύψ, κλισία, κλισιον); = गृह NAIGH. 3, 4. AK. 3, 4, 13, 55. H. 991. an. 3, 228. MED. η. 79. HALĀ. 2, 137. उपं वामवः शरणं गमेयम् RV. 1, 158, 3. 150, 1. अचिक्र 2, 3, 8. 3, 62, 3. 6, 46, 9. ऋषा तै वाहू उपं स्थेयाम शरणा बृहत्ता 47, 8. 50, 3. द्विः 8, 25, 19. AV. 6, 55, 2. CĀNKH. ÇR. 15, 17, 12. pl. RV. 8, 79, 6. यत्र वैद्युतः शरणमभिकृतिः wenn der Blitz eine Hütte trifft Nir. 7, 23 (nach D. आश्रयमात्मनो दारु उदकमन्यद्वा). आदित्यं नास्तर्धते ऽन्यत्र वृत्तशरणायाम् Gobh. 3, 1, 16. कृतं गिरिगृहम् — निर्वातं (so die neuere Ausg.) शरणं गवाम् HARIV. 3947. शरणेष्वममः Obdach M. 6, 26. शरणं प्रविशेह कृ MBH. 1, 4277. 8430. 2, 1241 (pl.). यथा च दीपः शरणे दीप्यमानः प्रकाशते 14, 507. मन्मथ 12, 7717. लताविताननद्वे द्वे चक्रतुः शरणे पृथक् R. GORR. 2, 56, 20. प्रदीप्त 5, 88, 21. यो रणं शरणं तदन्मन्यते Spr. 2361. BHĀG. P. 2, 8, 6. देवानाम् Wohnung MBH. 13, 323. — b) Schutz, Obhut, Zuflucht; = रतितर् (रत्नक) und रत्नण AK. H. an. MED. Verz. d. Oxf. H. 85, b, 13. यो गतिः शरणं चासीत् R. 2, 41, 2. न खलु नरके धनस्तनमपउलं शरणम् Spr. 2833. तेमस्य शरणस्य चास्पदम् BHĀG. P. 2, 6, 6. शरणं हरिम् PĀNĀR. 1, 7, 78. नान्यच्छरणमस्ति VIKR. 19, 17. तदिह मुखमुद्वेग शरणम् Spr. (II) 1129. सर्वस्य शरणं बृहत् ÇVETĀÇV. UP. 3, 17. इदं शरणमज्ञानम् M. 6, 84. शरणं भव मे MBH. 13, 1501. R. 1, 14, 27. MEGH. 7. ÇĀK. 134. Spr. (II) 3484, v. l. (I) 5171. KATHĀS. 18, 99. तव पौटो सांप्रतं मे शरणम् (so ist zu lesen) PĀNĀR. 173, 17. अयमम्भोद् एव शरणापि हि निर्गुणस्य Spr. (II) 387. शरणं ते प्रदास्यामि R. 1, 59, 2. ०प्रद 57, 16. ०द् BHĀG. P. 10, 16, 32. मत्तः शरणमिच्छति R. 1, 62, 10. शरणं प्रति देवानां प्राप्तकालमन्यत MBH. 3, 2206. धनगर्वितवान्धव ० Zuflucht bei Spr. 2739. अनाथ ० Zuflucht für KATHĀS. 21, 116. VARĀH. BRH. S. 43, 1. BHĀG. P. 4, 6, 33. तमेव शरणं गच्छ suche bei ihm Schutz, Zuflucht BHĀG. 18, 62. तानेव शरणं देवान् जग्मुः MBH. 3, 2224. 2518. 5, 5430. 13, 7483. R. 1, 59, 5. 60, 2. 6, 36, 20. BHĀG. P. 3, 25, 11. ०गमन, बुद्धं (धर्म, सर्वं) शरणं गच्छामि BURN. Intr. 80, N. 2. 630. HIOUEN-TSHANG 1, 382. WASSILJEV 98. 272. देवीं शरणाय शरणमुपगतः KATHĀS. 5, 140. शरणयमीयुः शरणम् MBH. 7, 2306. 12, 4274. ऋषिं शरणं ययौ 4281. तां शरणं यामः R. 2, 78, 15. इन्द्रं शरणं प्रपन्नो ऽभूवम् KHĀND. UP. 2, 22, 3. MBH. 3, 2289. 2826. 2843. 5, 7007. R. 1, 87, 16. Spr. 2961. BHĀG. P. 10, 16, 32. ऋषिं शरणमापेदे MBH. 12, 4286. रोदन् शरणं श्रितः KATHĀS. 73, 225. statt des acc. selten gen.: परेषां शरणं गतः Spr. 1022, v. l. PĀNĀR. 173, 12. अर्हं भवतां शरणमागतः Hir. 38, 14. — उद्दिष्टाः क्व शरणमुपयाति जनाः VARĀH. BRH. S. 5, 88. Am Ende eines adj. comp. (f. आ): अथर्म ० der nicht

zur Tugend seine Zuflucht nimmt Spr. (II) 464. रुदित ० 2253. गतिरपि तथा यच्छिरणा des Stabes bedürftend (I) 4963. आत्मैक ० BHĀG. P. 3, 24, 42. अ ० R. 3, 42, 52. MEGH. 107. ÇĀK. 82, 21. Spr. (II) 4429. UTTARAR. 37, 10 (74, 10). KATHĀS. 27, 172. अशरणीकृत Spr. 2648. अनाथशरणा KĀURAP. 21. — c) इन्द्रस्य शरणम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 208, b. — Vgl. अग्नि ० (auch KĀUR. 120), त्रि ०, नि ०, भक्त ० (auch ĀÇV. GRHJ. 2, 8, 13), यज्ञ ०, सु ०.

शरणकुरु adj. MBH. 13, 1354 als Beiw. von कुश vermuthlich fehlerhaft; nach NILAK. subst.: वाय्वाघातेन वा स्वयं वा पक्ततया फलानामधःपतनेन विशरणं शरणा तत्प्रधानाः कुरवो ऽन्नानि शरणाकुरवः । मृ विशरणो ऽस्माद्भावे ल्युः । कुरुर्न्यात्तर भक्त इति मेदिनी । भक्त आदन्ः.

शरणागत (2. शरण + आ^०) adj. der sich in Jmdes Schutz begeben hat, bei Jmd Zuflucht sucht M. 11, 198. MBH. 12, 5518. R. 2, 96, 51. R. GORR. 1, 59, 14. 2, 1, 11. Spr. (II) 662. परेषाम् 1022. 4607. (I) 2689. 2962. 3034. 3203. PĀNĀR. 90, 5. 141, 11. ०हत्तर M. 11, 190. ०घातक Spr. 2854. ०घातिन् PĀNĀR. 1, 6, 51. Davon nom. abstr. शरणागतता f. KATHĀS. 60, 113.

शरणार्थिन् (2. शरण + अ^०) adj. um Schutz bittend, Zuflucht suchend TRIK. 3, 1, 2. H. 479. MBH. 3, 2542. Spr. (II) 3147.

शरणार्पक (2. शरण + अ^०) adj. dass. (!) TRIK. 3, 1, 2.

शरणालय (2. शरण + आ^०) m. Obdach MBH. 13, 6471.

शरणि f. etwa Widerspänstigkeit, Hartnäckigkeit. इमाम्भे शरणिं मीमृषो नः RV. 1, 31, 16. वि तै रुन्ध्यां शरणिं वि ते मुध्यां नयामसि AV. 6, 43, 3. — शरणि Pfad fehlerhafte Schreibart für सरणि.

शरणीकर (2. शरण + 1. कर) zur Zuflucht machen, Zuflucht suchen bei (acc.): चरणौ ०चक्रे राज्ञः RĀGĀ-TAR. 8, 518. अशरणीकृत s. u. 2. शरण 3). am Ende.

शरणैषिन् (2. शरण + ए^०) adj. = शरणार्थिन् R. 1, 1, 43. R. GORR. 2, 1, 11.

शरणम् m. = शरट् (क्कलासः; vgl. सरट्), धूर्त und भूषणात्तर H. an. 3, 187. MED. d. 37. = पतिन् und कामुक ÇABDAR. im ÇKDR. = चतुष्पद् UNĪDIVR. im SAKSHIPTAS. nach ÇKDR. — Vgl. शयाण्ड.

शरण्य (von 2. शरण) UNĀDIS. 3, 101 (parox.; das Sūtra fehlt in einem Comm.). adj. (f. आ) 1) Jmd (gen.) Schutz —, Zuflucht —, Hilfe gewährend; = शरणमिव gaṇa शाखादि zu P. 5, 3, 103. von Göttern und Menschen 8, 1, 74, Schol. MBH. 3, 192. 2442. 4, 203. 5, 7007. 7, 2306. 13, 5623. SĀV. 1, 2 (महात्मन् MBH. 3, 16620). R. 1, 1, 43 (46 GORR.). R. GORR. 2, 1, 11. 5, 91, 23. 6, 36, 20. RAGH. 2, 30. 6, 21. 14, 64. UTTARAR. 32, 1 (42, 3). KATHĀS. 5, 140. 46, 144. 52, 43. 95, 88. RĀGĀ-TAR. 4, 606. BHĀG. P. 3, 23, 11. 4, 16, 16. गावः शरणया भूतानाम् MBH. 13, 3358. दिष् R. 3, 16, 12. 17, 19. दण्डकाः 35, 63. जल Spr. 3124. mit der Ergänzung compon.: न-गच्छरण्य KUMĀRAS. 5, 76. अ ० MBH. 12, 361. 13, 279. R. 7, 6, 5. — 2) Schutz —, Zuflucht —, Hilfe suchend, — bedürftend R. 1, 57, 16 (59, 14 GORR.). 3, 14, 4. VARĀH. BRH. S. 43, 1. BHĀG. P. 4, 30, 43. 7, 8, 43. आत्म ० bei LĀ. (III) 90, 22. — 3) Schutz —, Zuflucht —, Hilfe habend: अ ० deren bedürftend R. 3, 55, 65.

शरण्यता f. nom. abstr. zu शरण्य 1) R. 7, 59, 2, 15.

शरत्त्व m. ein aus Pfeilen gebildetes Lager; vgl. शारत्त्विक.

शरता (von 1. शर्) f. das Pfeil-Sein: पन्नगेः शरता गतिः R. 6, 20, 9.

शरत्कामिन् (शरद् + का^०) m. Hund ÇABDAR. im ÇKDR.